

[Hølge Larsen.]

ærede medlem hr. Hans Rasmussen og det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på, fremhæve det saglige og indgående arbejde, som har været udført med dette forslag i udvalget, og udtale min tilfredshed med det resultat, man er nået frem til med de ændringsforslag, der er stillet.

Det er givet, at et forslag som dette om Arbejdsmarkedets Tillægspension må interessere i vide kredse, både fordi det betyder en væsentlig social landvinding derved, at trygheden i alderdommen udvides væsentligt, og også i en anden forbindelse, idet forslaget jo gennem de bidrag, der indbetales til senere anvendelse til udbetaling som tillægspension, betyder en væsentlig forøgelse af opsparingen og kapitaldannelsen i samfundet. Jeg gav allerede ved første behandling udtryk for disse synspunkter og skal ikke uddybe dem nærmere her. Den tilslutning til forslaget, som jeg gav udtryk for ved første behandling, gælder i endnu højere grad forslaget med de ændringer, som nu er tilføjet under udvalgsarbejdet.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med disse ændringer, det er gjort af tidligere ærede ordførere, blot knytte et par bemærkninger til enkelte af de mest omfattende ændringsforslag.

Der er først det ændringsforslag, som betyder, at adgangen i det oprindelige forslag til at give dispensation, så visse grupper af lønmodtagere ikke kom med ind under tillægspensionsordningen — en dispensationsordning, som særlig ville kunne gøres gældende over for grupper af funktionærer — bortfalder, således at alle funktionærer kommer ind under tillægspensionsordningen; det ændringsforslag hilser jeg med megen tilfredshed.

Jeg skal i denne forbindelse blot, som jeg også gjorde det ved første behandling, sige, at tjenestemændenes forhold jo er til undersøgelse og nærmere behandling i et udvalg, og jeg går ud fra, at der ved den endelige ordning ikke sker nogen forskels-

behandling af tjenestemændene, hvordan nu end den endelige ordning, der skal udformes og gennemføres, bliver.

Også det omfattende ændringsforslag, der betyder, at der knyttes en enkepensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal jeg på mit partis vegne give den bedste anbefaling.

Der har under udvalgsarbejdet været rettet henvendelser til udvalget fra landboforeninger og husmandsforeninger om at blive repræsenteret i repræsentantskabet for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Nu ligger det jo sådan, at hverken landboforeninger eller husmandsforeninger i egentlig forstand er arbejdsgiverorganisationer, men faglige økonomiske sammenslutninger; men det er jo rigtigt, at et stort tal af de lønmodtagere, der bliver inddraget under Arbejdsmarkedets Tillægspension, er beskæftiget hos landboforeningernes og husmandsforeningernes medlemmer, og jeg er glad for, at den højtærede arbejdsminister har givet tilsagn om, at disse organisationer vil kunne repræsenteres ved et medlem i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Jeg skal indskrænke mine bemærkninger om ændringsforslagene til dette, idet jeg anbefaler at stemme for samtlige de ændringsforslag, som er stillet af den højtærede arbejdsminister og tiltrådt af udvalget eller dets flertal. Samtidig må jeg føje til, at jeg anbefaler at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om problemerne, der knytter sig til en udbygning af tillægspensionsordningen. Allerede ved fremsættelsen af forslaget var der i den højtærede arbejdsministers fremsættelsestale skitseret tanker om en udbygning af tillægspensionen, en udbygning, der naturligvis må strække sig over en årrække, navnlig når man som en slags mål stiller sig en tillægspensionsordning af en karakter noget lignende den svenske. Må jeg føje til: der er jo allerede af den højtærede socialminister nedsat et udvalg,